

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

דקרייר. לשון זה ג"כ לעיל דף
עט ע"ג:

שינויי נוסחאות

[illegible]

מה שלמים מפגלין ומתפגלין הא נמי חילין משלמים דהתם ⁽³⁾ נמי
שלמים בסיי הוו: ⁴ אלא סבין. לשחיטה לאפוקי זור וקנה דכלי שרת
בעינן: ⁵ מאי היא. הי מנייהו יליף לנכול לזכרי כהונה ממנחה: בקדש
הקדשים תאכלנו. בויקח קרח כתיב ⁶ וקדש יהיה לך דמתיב בסיפיה

דקרא יתירא הוא למילך שלמי ליבור

לה' יִהְיֶה כְּהֵן אֵל (א) מֶה חֲטָאתִי מִקֹּדֶשׁ צִבְלוֹת
 יוֹרִי וְאִךְ עַל גִּבְ דִּמְנַחָה נָמִי כְּחִיבִי
 (ויקרא ו) כֹּל אֲשֶׁר יֵגַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ
 דִּמְקֻדָּתָם צִבְלוֹת אֲנִסְרִיךְ לְאַקְשִׁינִי
 לְחֲטָאתִי דִּמְנַחָה לֹא מִנִּי יִלְפִי דְּאִיכָא
 לְמִימֵר לֹא אִתְקֻשׁ לְמַנְחָה אֲלֹא לַעֲנִין
 זָכְרִי כְּהוֹנֵה אֲבָל לַעֲנִין צִבְלוֹת דִּמְנַחָה (ב)
 דְּקֹדֶשׁ דְּרִיכִיכָא (א) לְמִצְבֵּל אֲבָל שְׂאִיר
 קְדוּשָׁתִי לֹא מֶה אֲשֵׁם אֵין שְׂפִיר וְשְׂאִיר
 קְדוּשָׁתִי (ג) דִּהָא זָכַר הוּא וְאֵין לָךְ לִומֵר
 בְּחֻלְבִּי וְשִׁמִּי כְלוּתִי שְׁלִי שֶׁאִךְ שֶׁל שְׁלִי (ד)
 שְׂבֻמְעִי מִשְׁמַע, אִף הִבָּאִים נִקְבֹּת כְּגוֹן
 חֲטָאת וְשְׁלָמִים אֵין שְׂפִיר וְשְׂאִיר קְדוּשָׁתִי
 צִבְלוֹת וְאֵין חֻלְבִּי וְשִׁמִּי הִכְלוּתִי שֶׁל שְׁלִי
 שְׂבֻמְעִי קְרִיבִין, וּמַעֲוֵלָה לֹא הִלְכִי
 לְמִילְךְ דְּכִלְיִ הוּא (ה) וְאִךְ לֹא שְׂאִיר
 שְׂפִיר וְשְׁלִי קְדוּשָׁתִי צוֹ לֹא מִנִּי לְמִימֵר
 לְדָלוֹ לַעֲוֵלָה דְּמִדְּמִי לְרוֹ שְׂהִי אִךְ
 שְׂאִיר הַבָּשָׂר אֵינוֹ קִרְבִּי, וְאִכְלִיתִי זָכְרִי
 כְּהוֹנֵה לֹא יִלְפִי מִחֲטָאתִי וְאֲשֵׁם כְּדִילְפִי
 מִמְנַחָה דִּתְקַשָּׁה לָךְ אֲמִאי אֲקִשְׁיִנְהוּ
 לְמַנְחָה יִלְפֹּי זָכְרִי שְׁלָמִי צִיבֹר מִאֲשֵׁם
 וּחֲטָאתִי מִשּׁוֹם דְּכִתְבִי צִמְרִי (ו) גִּבִּי
 אִכְלִיתִי זָכְרִים הוּא קְדִישׁ (ז) אִי הוּא
 הִלְכִי מִהֲמַם לֹא מִנִּי יִלְפִי אִי שְׂאִיר
 מִהִיקָשָׁא דִּמְנַחָה: וְוֹלֹדֹת בְּהֵמֹת
 קְדָשִׁים צְהוּיִין הֵן קְדוּשִׁים, כְּשֹׁנֹלִים
 הֵן קְדוּשִׁים וְלֹא בְּמִעֵי אֲמֵן וְגַמְרִי (ח)
 מִאֲשֵׁם: וְדִין אֲפֹשֶׁר מִשְׁאִי אֲפֹשֶׁר.
 נִקְבֹּת מִזְכָּרִים וְגַמְרִי לֹא מִנִּי
 לְנַעֲטוּיִנְהוּ מִקְדָּשִׁים (ט) לְהִקְרִיבֵם
 דְּכִתְבִי רַק קְדָשִׁיךְ אֲשֶׁר יֵהִיו לָךְ וְאִמֵּר
 מֵר (צְבֹרוֹת דף יד:) רַק קְדָשִׁיךְ אֲלֹו
 הַתְּמִתוֹרֹת אֲשֶׁר יֵהִיו לָךְ אֲלֹו הַוֹּלֵדוֹת
 וּמִאֲשֵׁם גַּמְרִינִן דְּבִמְעֵי אֲמֵן מִיֵּהִיא לֹא

קדשי אלה בהיותן כדכתיב אשר יהי: מה מלוואים מותרין בשפירס ואלא היו בעלי חיים במומריהן דלמלוואים שהרי קרבן צבור היו ולא ופירשו שנים לאחרות וגם לא אצל אחד מהם והפריש אחר מחמיו ונמצא הראשון: אף על הקדשים מותרין ^א בהשפירס בעלי חיים במומריהן. שאם היו בעלי חיים במומריהן כגון יחיד שהפריש שני קרבנות לאחרות חובתו שאם יאבד האחד יתכפר בשני או אם הפריש קרבן ואבד והפריש אחר מחמיו ונמצא הראשון והקריב ^ב את האחד מהן ואת השני נותר אין נותר זה בשפירס דקין נותר של מילואים: מפגלים ^ג. את הנסכים שאם חיצו צוצה אף הנסכים מפוגליו ונש"ה יליין משלמים דעיקר שגול כתיב ^ד: בהו: דקרי. טריטורטריט ^ה צלע"ז. מתוך שצבר עב נכנס בצבוח הכהן שמוכן שמוקד: חטאת. בזה פ"ז. דכתיב (ציום) צפר יהוה"כ (ויקרא טו) כל ציום אלה יכפר עליכם: וצידו הימנית. דכתיב ^ו: אצבע וכהונה ואמר מר לעיל (דף דה) כ"מ שנאמר אצבע וכהונה אינו אלא ימין: מדרבה בר בר חנה נפקא דו'. וקס"ד או אצבע או כהונה ואין לך בכל אלו שלא נאמר בהן בהקרבנות: דר"ש. צפ"ט (סג) כהונה עבי אצבע ובתעטאת תרייחו כתיב ולקח הכהן מדם הטמאת בצאצבעו: מה אשם עלומתו מותרין. לעשות מהן כלים איני שמעתי שהרי נאכל לכהנים ונותר בעצמותם לא שייך אלא בדבר הנאכל: אף כל. ופ"ה. עולה. ומיבעי ^ז: לי הא נמי מחטאת הוה מני יליף ונראה ביה דציה דמלו יהיה ימירא נפקא ליה בנאשם דכתיב ביה (סג) ^ח לן יציה:

סד

גילף ולמה איכותו אשם ועוד דצפרה המזבח מקדש (לעיל דף פו)

מה אשם עצמותיו מותרין אף עולה כו' והשתא תיפוק ליה מהיקי בצעולה ויש לומר כיון דשאר קרבנות צריכי כל חד למלתיה כדמפרש האי גוונא פירשנו לעיל (דף יז: ד"ה מה) גבי מנחה דלפינן מיניה זכרי

[illegible]

דם חמאת פרק אחד עשר זבחים

צח.

איכא דנפקא ליה מחבא ב'. עוד יש מה שגייס צפרק אחור
מקומן (ענין דף נה). לאמר היקישא תנאי אחת מה
חטאת לזכרי כהונה אף וצחי שלמי לזכרי כהונה היא דלא מיימי
לה כהא משום דסוגיא דשמעתא היא לזר משמח לה ברייתא כדצדיק
מה חטאת מקדשת בבבלי ב'.

הא דלמדין צפרק גי' הנש
(חולין דף ע"ז:) לא נצרכה [אלא] לטעם
כעיקר דנקדשים אסור והבא שרי
[ופריך] וליגמר מינה גלי רחמנא
גבי טהלת כל אשר יגע בשאר יקדש
משמע דפשיטא ליה דשאר קדשים
ילפינן מחטאת היינו מהיקשא דהבא:
אף כל אין שפיר ושראי קדוש בו.
פירש צונקערס ואין חלז ושראי
כליות של שילי צעמשיה קריצין וקשה
דהוא ליה לתנא לפרושי חלז וכליות
של שפיר ושילאי כמו שילאי צהמה
המקשה (חולין דף ע"ז:) "הג"ה ועוד
דמשמע מתוך פירושו דלוקא חלז
ושראי כליות הוא דלזן קדושין יקרב
אזל הוולדות גופן קדושין אין וז"ל
לומר כן דתניא תמורה (דף י"א.)

השומע את הסתתה ומנא דה צד
נאכל לכל אדם ובכל מקום ולעולם
ומוקי לה למאן [א] דאית ליה צהויית
הן קדושין צריש כילד מערימין [ב] [ג]
דף [ה]: דרש עתמן חולין צמיעי אמן
ובראש דקדש לענין חולין גמורין [ד]
ליף דשפיר ושליל הנמנא בצטן חטאת
לאחר שחיטה אינן קדושין כלל ומהבא
אית ליה ולדות קדשים צהויית הן
קדושין והא דמניא צרייתא [א] צהמה
המקשה (וחולין דף עה.) מה חלב [ב] ושמ
כליות האמורין באשם מואא מכלל
שילי אף כל מואא מכלל שילי ההוא
הוא סבר צמיעי אמן קדושין ולכן
אליטקין קרא למעמי חלב ושמ כליות
מהקדש ולפי מה שפירשתי לא אחי
שפיר הא דלא ליף מעולה כמו לפי
הקונטרס: מה שרמים מפגלין ב'.

נעיל בסוף פרק ז' (דף כח:) חיכה
תגא דררש לה מדכתב ואם האכל יאכל במשך זבח שלמיו מה שלמים
מפלים ומתפלגין כו' וכן בפרק ז'ש (לעיל דף מד.) דררש יב גמי
מהוא קרא מה שלמים מוחדים שיש להם מתירין אין לחדש בין למצחם
מפגלין ומתפלגין פי' בקונטרס מפגלין אף הנסכים אם חיבב בזבח
ובחסם דחק דהוה מצי למימר שהם מפגל את הבשר והבשר עצמו
מתפלג: **מה חטאת אינה באה אלא מן החולין** כו'. מרסי דרש
מחטאת לכבד דרש גמי מה חטאת מקדשת צנולו: **כרי נפכה**
וואי בעית אימא סבר לא כר"ש כו'. הכא מסיק להני תרי שנייה אבל
בסוף התורה (מנחות דף צב.) משני כדי נסכה לחודיה וצפ"ק דחולין
(דף צב.) משני כהונה צביא אכבז כו' ותו לא? ונראה ללמאן דלמר לעיל
(דף צב.) דכר הלמד בג"ש אינו חוזר ומוליד גופיה? י"ל הכא י=י=י
דחולין) כדי נסכה לדאבב דחטאת גופיה יליפין בג"ש דמזרע דהיינו
ימינ לעיל צפ" ז' (דף ד:) וצפ"ק דמנחות (דף י.) ואם כן לא מצינו
למילף בהיקש שאר קרבנות מחטאת: **מה אשם עצמותיו מותרין**
כו'. פי' בקונטרס לעשות מהם כלים איז שמעמי צאשם י=י פשוט לו
שעצמותיו מותרין שהרי נאכל לכהנים ונותר בעצמות לא שייך הלא
צבדר הנאכל אף כל ואפילו עולה ומיבעי לי הא גמי מחטאת הלא
מצינו יליף ונפרש צבני דמלו יהי יתירא נפקא ליה צאשם דכתיב ציה
לג' אף יתיר צב צו לו דמל פי' בקונטרס והשאלה לפירוש רבותיו
דמסבא דער דעצמות מותרין בכל קדשים הנאכלין ולא אכטריא היקישא
אלא להתיי דעצמות עולה קשה משלמים או משאר קדשים הנאכלין

מג"ש חזמר בחשש לו יהיה וחזמר בעולה לו יהיה וחזמר דמופי
דהבא ול"ג ג"ש כיון דלא אינטריכא היקשא דהבא אלא לאגמורי
לא חילף מיניהו דבר אחר שאינו ז"ל בכל הקדשים רק בעולה ופי
נה ולא ילפינן מחמת ואשם ולפי' זה האי תנא לית ליה דרשא דשפיר

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א מִי פֶטִי מְהֵרָה
 מֵעַתָּה הִלְכָה טוֹ:
ב מִי פֶטִי שֶׁם הִלְכָה חָ:
ג מִי פֶטִי מֵהִלְכוֹת
 זֵיאת מִקְדָּשׁ הִלְכָה יח:
ד מִי פֶטִי מְהֵרָה מֵעַתָּה
 הִלְכָה י:

תורה אור השלם

- וְהִקְרִיב אֹהֶל אֶת
הַחֹטֵאת אֲשֶׁר לוֹ וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ
וַיִּקְרָא טו, ו
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
בְּהָר סִינַי בְּיוֹם צִוּתוֹ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנֵיהֶם
לַיהוָה בַּמִּדְבָּר סִינַי:

לעזי רש"י

זארישטרייט טארישטרייט.
מחלחל.

מוסף רש"י

[illegible]

ביום הזה יכפר עליכם: (מנחות)
לפלא מחשבות זהמה, הא צטלוהו
ו ברהוזה. כגון הסקן או הכנים
ן (חולין כב.) אצבע לא בעיא
במחצ אצבע זהיה (מנחות י.) מה
למנות והגדין ישרפו לשה עשר
שאל, ועוד צאשם כתיב הוא לאחר